

عنوان مقاله:

درد خودبینی از دیدگاه مولوی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

کورس کریم پسندی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

خلاصه مقاله:

قوی ترین و بدترین رذیله اخلاقی در دستگاه فکری مولوی، درد خودبینی است. مولوی درد خودبینی را مانع خدایینی، حجاب شهود حقیقت، موجب تفرقه و پریشانی، منشا همه تباهی ها و ویرانی های روحی و اخلاقی می داند. در نقطه مقابل، پرهیز از درد خودبینی را باعث تقویت حس نوع دوستی، معطر شدن روح آدمی و حصول معرفت حق می شمارد. این مقاله، به واکاوی و تبیین درد خودبینی در آثار مولوی می پردازد و نیز سیری است در عبارات و اشارات تامل برانگیز این عارف از خود رسته و به خدا پیوسته درباره چیستی درد خودبینی، منشا و سرچشمه درد خودبینی، عوارض درد خودبینی، اثرات پرهیز از درد خودبینی، راه شناخت درد خودبینی، عوامل درمان کننده درد خودبینی، و این که انسان ها باید با درمان درد خودبینی، درد خدایینی در دل حاصل کنند تا به سر منزل مقصود رهنمون گردند.

کلمات کلیدی:

مولوی، شعر، درد، خودبینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829350>

